

PE
MS

۱۲۸
محمد عبد الرحمن ابرار
ماتریال - سنہ ۱
۱۳ دسمبر ۱۹۴۲ء

Risālah-i Dard

Khawājah Muhammad Mir Dard
D. 24 Safar 1149 (1785 AD)

written by Hasan Askari
son of Sayyid 'Alī Bilgrāmī

9th, 25-1-1299, Ārah, Dist. Shāhābād (Bihār)

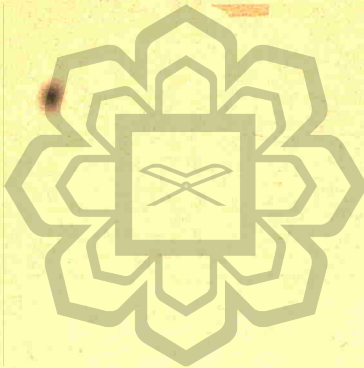
Sept. 22, 1882 AD



32 leaves
14 lines per
page

۷۸۶

محمد عبدالرحمن بکر
مبشریل سنیتا
۳ اکتوبر ۱۹۶۵ء



MOONIS BOOK DEPOT
BUDAUN. U. P. (INDIA)

“ نالہ درد ”

تصنیف خواجه میر درد محمدی دہلوی

بہ قلم حسن عکرمی ولد سید بہادر علی بلگرامی
 ۱۲۹۹ھ شام آره ضلع شاہ آباد (بہار)



مصحف
هو الكتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي ادخلنا في دار السلام بالسيادة واولجنا في ديار
الاسلام بالعبادة والصلوة والسلام على رسوله محمد خاتم النبوة و
الرسالة وعلى آله واصحابه اهل الشرافة والعدالة اما بعد فهذا
الوارد التاسع والثلاثون هو المسمى بدار السلام والله يدعوا الى
دار السلام ويودار رسوله صلى الله عليه وسلم فدعى الله الامين
اليها ومن دخل تلك الدار اى توصل بصاحبها عليه السلام وان
واستمسك بحمزة المصاحب من اهل ملك الدار وحشره الله
في زمرة هم ويدخله في الجنة التي هي المسماة بدار السلام كما

قال عليه السلام السلطان منا اهل البيت فالصحب الذين قام بهم هذا
البيت كالاساس والجدار والثقف والباب له الذوات
العاليات الائمة والعشرة التي هي ذريات صاحب هذا البيت
ورثة ومن المالكين لهذا البيت والازواج المطهرات والمخدم
والخدمته من اهل البيت على تفاوت الدرجات وكل من الاقسام
المذكورة متعلق ببيت رسول الله وداخل في زمرة اهله
رحمة الله وبركاته عليكم اهل البيت انما يريد الله ليهب
عنكم الرجز اهل البيت ويطهركم
تطهيرا ويدا لنا الله وسائر المؤمنين بحبكم وشفقتنا
وجميع المسلمين بالاعمالكم ومن يطعم فقد اطاع الرسول ومن طعم
الرسول فقد اطاع الله واراد بحارف بعض آيات ومجت اهل البيت
عليهم التحيات مراد من كلمة معارف بعض آيات وقرن تاويل
لبطور اهل عرفان است واز ترتيب آية وحدث استخراج نتيجة
ان چنانکه در کرمیه والله خیر المساکین منظور از کرمیه

موجودات اضافه موهوم و اختار مرتبه موجود حقیقی که وجود
مطلق است داشته و از ترتیب حدیث انامد بنده العلم و انه الوالد
من ابواب حضرت توسل جناب باب مدینه علم علی صاحبیه و علیه
ثابت نموده و الحق که بی توسل آنجا بیت علمیه شکستاید و معرفت
حق تعالی حاصل نمی آید و محبت آنجا محکم ایمان است و اخراج
دو بی نفاق و خذلان که ماقال رسول الله صلی الله علیه و سلم
لا یحب علیا منافق و لا یبغضه مؤمن و هر که ازین باب دوست
از مدینه میجوید و اگر گویی که در لفظ مدینه واقع شده و در آیه لفظ بیوت
وارد شد پس چگونه منتج شود پس گویم که در اصل نبائی در وازه بر
شهر خواه موضع خواه خانه برای آمد و شد می باشد و راه
آن خانه باشد و اضع همان مقرر کرده است پس اگر کسی
از سوائی در وازه قصد آمدن کند خلاف مرضی و اضع آن
موضع کرده باشد و بذروان بنماید و صرفاً نقد حاصل آید
بکریمه که از در درآمدن باشد اینجا منظور است و فقط همان محمول

حدیث شریف کہ باب مکان راہ آن مکان است ملحوظ است
نہ ایکنہ نظر بمصاف الیہ آن ابواب است کہ بہوت و دیدن بہر باشد و نہ
اللطیفیہ ظہرت بالمحب والایمان لاسئلہ فقہیہ معہذا حدیث
بشرف بروایتی لفظ دار کہ معنی بیت است نیز آید کہ انادار الحکمہ
و علی بابہا و محبت الہیبت و حضرات ائمہ اطہار عن محبت خباب
رسول اللہ است علیہ و علی آلہ السلام زیرا کہ دوستی اعضا و اجزا
عین دوستی شخص است و شمس علی ہذا القیاس کما قال
علیہ السلام الفاطمہ بضعة منی
مراد اہا فقد اذانی و قال فی حق رو
لحمک لحم و دمک دمی و انا و علی من کوروا
و قال احب اہلی الی فاطمہ و احب
اہل بیتہ الی الحسن و الحسین منظورانی الضمیر غیر
صلی اللہ علیہ وسلم را بنور نظر محبت و ایمان باید دید و مرضی لفظ
و خوشنودی انجام کہ در چہ خیر است از راہ خفیف منہی باید بیند

خدا و رسول خدا را حاضر و ناظر دانسته و در مضیقات باید پوشید
و از امر حق دیده و دانسته چشم نباید پوشید عن زید ابن ارقم
ان رسول الله صلی الله علیه و سلم قال لعبد و فاطمه و الحسن و الحسین
انا حر لیس جاج جسم و سلم لمن سالمهم و عنده قال قال رسول الله
صلی الله علیه و سلم یوما فیما خطبتهما بما مدعی حماسن الکنه و الله
محمد الله و النبی علیه و وعظ و ذکر ثم قال اما بعد الا ایها الناس
انا انا بشر یوشک ان ینبئ رسول ربی فاجبت و انا ناک
فیکم الثقین اولئها کتاب الیهدی فخذوا بکتاب الیهدی
و استمسکوا به فحفت علی کتاب الیهدی و رغبت منه ثم قال و ایها
اذکرکم الله فی اهل بیتی اذ اذکرکم الله فی الیهدی از شیخ ابیه
منبیه که این معنی بجز رنگ او نموده و او تعالی را در میان داده
مگر رتبا کید و مبالغه فرموده که یابد میدانم شما را خدای تعالی
و میرسانم از عقاب او بر تفصیح کردن شما در حق اینها و قال الله
غضب الله علی من اذالی فی عنترتی و تعظیم و تکریم و تصدیق و تم

اصحاب عظام و صحبه كرام رضوان الله عليهم اجمعين هم بحكم آل محمد
كل نفی ضرور و لازم است كه ایشان شرف صحبت خبر البشریت
شده اند و چقدر فدویت و خدمت بجا آورده كه بر همه كس
مروشن است و کمالات و بزرگبهای ایشان چنان نیست
كه احتیاج بیان داشته باشد كسیكه متبع احادیث
شریفه است بر وظایر و سویدا است كه در شان جمیع
اصحاب و انبیا قبله كه جناب رسالت مآب صلی الله علیه و سلم
از ایشان خوشنود بود چنان احادیث كثیره واقع است
قال رسول الله صلی الله علیه و سلم اكرموا اصحابی
فانهم خباركم و قال فی اصحابه لا تتخذوا هم غرضا
من بعدی فمن اجهنم فحبه اجهنم و من بغضهم
فبغضی البغضهم و قال اذا اراد الله برجل من امتی
خیرا التی حب اصحابی فی قلبه و در حق هر یک علامه بارو
مخصوص اصحاب چنان احادیث وارد است كه دیگر